

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

VIII. De centum & quinquaginta Episcopis Constantinopoli congregatis:
deque illorum decretis, & Ordinatione Nectarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

die extra urbem conventum esse habituros. His dictis egreditur: Evangelici oraculi sententiam minime assecutus, cujus hæc est intelligentia, ut ex conversatione hujus sæculi fugientes, cœlestem Hierusalem requiramus. Ille ergo extra urbis portas deinceps conventus celebravit. Exiit etiam una cum illo Lucius, qui Alexandria ejectus, sicut antea diximus, profugus Constantinopoli degabat. Ad hunc modum Ariani, cum quadraginta annis Ecclesias obtinuisent, concordiam ad quam eos invitabat Theodosius Imperator, averlati, ex urbe discesserunt Consulatu Gratiani quinto & Theodosii Augusti primo, die sexto Calendas Decembris. Hi vero qui consubstantialis fidem tuebantur, in eorum locum succedentes, Ecclesias postliminio recuperarunt.

τῆ ἐξῆς συναχθῆσθαι ἡμᾶς ἐξωτῆς πόλεως ταῦτα εἶπε, καὶ ἐξῆλθεν ἔχ' ὡς τότε εὐαγγελίᾳ λόγον ἔχει, τὴν θεωρίαν εἰδὼς, ὅτι τὸ κόσμῳ διαγωγῆς τέτταρτος Φεβρουάριος, ἵνα εἰδῆται τὴν ἀνω ἱερουσαλήμ· ἀλλ' ἐξωτῶν πυλῶν τῆ πόλεως, τὰς συναγωγὰς τῶν λοιπῶν ἐπιστοῶν συναθροίσθη ἡ αὐτὴ καὶ λακίθη ὁ τὸ ἀλεξανδρείας, ὡς πρότερον εἶπω, ἐκβληθείς, φησὶ τε χρῆσάμενος ἐν τῇ κωνσταντίνῃ πόλει διακρίβειν, ἕτω μὴ ἐν οἱ ἀρειανοὶ ἐπιτεταρακτοῦσιν ἔτη τῶν εὐκλήριων τόπων κεραιήσασθαι τὴν τῆ βασιλέως Θεοδοσίου ὁμοίαν φησὶ γωνίαν, ὡς ἐξῆλθεν τῆ πόλεως ἐν ὑπατεία γρηγορίου, καὶ ἐπέμπετο τῆ Θεοδοσίου τῆ ἀντιόχειας πρῶτον, μηνί νοεμβρίῳ, εἰκάδι ἑκλήθη ἀντιόχειαν ἡ καπελάμβανον οἱ τὸ ὁμοίως πρῶτον τὰς ἐκκλησίας.

CAP. VIII.

Κεφ. η'.

De centum & quinquaginta Episcopis Constantinopoli congregatis: deque illorum decretis & Ordinatione Nestarii.

Περὶ τῶν ἐπιπέπων, τῶν συνελθόντων ἐν κωνσταντίνῃ πόλει ἀπὸ αὐτῶν ἰδίοις πλάσι, χειρῶν ἡρώτις ἐν αὐτῇ ἐκκλησίᾳ.

Post hæc Imperator nihil cunctatus, suæ fidei Episcoporum Concilium convocat, quo & Nicæna fides confirmaretur, & Constantinopoli ordinaretur Episcopus. Et quoniam in spem venerat Macedonios fidei suæ posse sociari, eorum quoque Antistites evocavit. Conveniunt igitur, ex iis quidem qui consubstantialis fidem profitebantur, Timotheus Alexandria Episcopus, Cyrillus Hierosolymorum, qui tunc penitentia ductus consubstantialis fidei adhaerebat. Melitius vero jamdudum aderat, propter ordinationem Gregorii illuc accitus: Ascholius item Thessalonica Episcopus, aliique plures. Universi centum & quinquaginta numero. Macedoniana vero partis principes erant Eleusius Cyzicenus, & Marcianus Lampfaci Episcopi. Omnes porro illius sectæ triginta sex erant; plerique ex civitatibus Helleponti. Convenērunt itaque Eucharis & Evagrio Consulibus, mense Majo. Et Imperator quidem cum Episcopis partis ipsius, omni ope adnitebatur, ut Eleusium eosque qui cum illo erant, ad partes suas traderent: revocata illis in memoriam legatione, quam olim ad Liberium Romanum Episcopum miserant

Μηδὲν ἢ ὁ βασιλεὺς ὑπερέβητο, ὡς ἐβόησαν οἱ ἐπίσκοποι τῆς αὐτῆς πίστεως, ἐπὶ τὸ κεραιῶνα τὴν ἐνικαίασιν, ἐχειροτονήσαντες τὴν κωνσταντίνῃ πόλιν ἐπίσκοπον ἐλπίσας δὲ διώσασθαι καὶ εὐδὸν ἀποκεδοῦναι ἐνώσται τοῖς ἑαυτῶν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν τῆς αἰρέσεως προεσώσασθαι ἀκαλεσῶσιν ἐν τῆς μὲν ὁμοσίου πίστεως, ἐκ τῆς ἀλεξανδρείας Τιμόθεος ἐκ τῆς ἱεροσολυμοῦ κύριλλος, τότε ἐκ μέλαμελείας τῆς ὁμοσίου προσηκίμενος μελίπιος ἢ ἐξ ἀλεξανδρείας πάλαι παρῆν, ὅτε διὰ τὴν χειροκατάστασιν μελεσίαν ἐκ τῆς Θεσσαλονικίας ἀρχολίος, καὶ ἄλλοι πολλοὶ πάντες ἦσαν ἐκ τῆς πενήκοντα ἢ μακεδονιανῶν μέρος ἦσαν μὴν ἐλεύσιος ὁ κυρικός, καὶ μαρκιανός γὰρ ψάκας πάντες ἦσαν τριάκοντα ἕξ, καὶ πλείους τῶν περὶ ἑλλησποντον πόλεων ἦσαν ἐκ τῆς ἡλθον ἐν ἐν ὑπατεία εὐχαρίας καὶ εὐαγρίου μαῖο μηνί ὁ ἐν βασιλεύς, καὶ οἱ τῆς αὐτῆς πίστεως ἐπίσκοποι, πάντοιοι ἐχρησίσθησαν ἀντοῖς τὴν ἐκκλησίαν ἐλεύσιον, ὡς μελεσίαν σκόντες τῆς πρῆσείας, ἥς αὐτῶν πρῶτον ἦσαν πρῶτον τὸν ῥώμης ἐπίσκοπον διακρίβειν.

ἁεὶ εὐσεβίῳ ἐπεποιήσω καὶ ὅτι ἐπεὶ πολλὰ
 λαχόντες, τὴν κοινωνίαν ἐκείνης ἀδιάκρι-
 τῶν ἐποιήσαντο· μὴ ποιῶν τε ὅσα ἐδὴ Ἰπ-
 γνήσια τὴν ὁμογνώμονα πίσιν, ἀνδρῶν Ἰπ-
 χειρῶν ἀνατέθεικεν τὰ καλῶς αὐτοῖς ἐγνώσ-
 μηνα· οἱ δὲ μικρὰ καὶ τῶν παλαιότητων καὶ τῶν
 ἐλέγχων φρονήσαντες, μάλλον ἐφθασαν
 τὴν λαομαθίαν αἰρεῖας, ὁμολογῶν δόξαν, ἢ
 τῶν ὁμομοσίων σωτῆρας ταῦτα ἀποκρινά-
 μηροι, ἀπὸ ἀλλήλων τῆς κωνσταντίνης πό-
 λεως ἔγραψον δὲ τοῖς κτ' πόλεις παρεγυῶν-
 τες, μηδαμῶς ὁμοιοῦσαι εἰς τὴν πίσιν
 τῆς ἐνικαίας συνόδου· οἱ δὲ τῶν ἑτέρων μέρες
 ἐπιμεινάντες, περὶ χειροτονίας ἐπισκόπων βε-
 λλὴν ἐτίθειτο· γρηγόριος γάρ, ὡς μικρὸν ἐμ-
 παροῦσεν ἐφ' ἑαυτὸν, παλαιῶν ἀμφοτέρων, ἐπὶ τὴν
 ναζιανζοῦ ἀπαύρεω ἐπέβητο· ἢ δὲ τις νεκρά-
 εἰς ὄνομα, συγκλητικῆ μὲν γένεως, ἐπεικῆς
 δὲ τὸν τρόπον, δι' ὅλα θραυμοζόμενος, καί-
 τοι τὴν τῶν πατέρων χειρῶν ἀρχὴν ὅς
 ἀρπαδαίς ὑπὸ τῶν λαῶν, εἰς τὴν ἐπισκο-
 πὴν παρεβλήθη, τῶν τότε παρόντων ἑκα-
 τὸν πενήκοντα ἐπισκόπων χειροτονούντων
 αὐτὸν τότε δὴ καὶ ὄργην ἐκφέρων, ὡς τὸν
 κωνσταντίνης πόλεως ἐπίσκοπον τὰ πρεσ-
 βεία ἔχεν τῆς τιμῆς καὶ τὸν ῥώμης ἐπίσκο-
 πον, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν νέαν ῥώμην· ἐβε-
 βαιώσαν τε ἀνδρῶν τὴν ἐν νικαίᾳ πίσιν καὶ
 πατριάρχας κατέστησαν, διανεμάμενοι
 τὰς ἐπαρχίας, ὡς ἐδὴ ὑπὲρ διοικήσιν ἐπι-
 σκόπων ταῖς ὑπεροχῆσις ἐκκλησίαις μὴ
 ὑπερεβαίνειν· τῶν γὰρ πρῶτον δια' ἐδὴ
 διαγμῶς ἐγένετο ἀδιαφόρως καὶ κληρέ-
 ται καὶ λαῖοι μὲν τὴν μεγαλοπόλιν καὶ
 τὴν θρακίαν τῆς δὲ ποικίλης διοικήσεως, ἐλ-
 λάδος ὁ μὲν βασιλεῖον καισαρείας τὴν καπ-
 παδοκίαν ἐπίσκοπος, γρηγόριος ὁ νύσσης, ὁ
 βασιλείου ἀδελφός καππαδοκίας ἢ καὶ ἡδε
 πόλις καὶ ἰσχυρὸς ὅτις ἐν δερμυρία μελίση-
 νῆς τὴν πατριαρχίαν ἐκκληρώσατο· τὴν
 ἰστανὴν ἠλαργάνου ἀμφιλόχιος ὁ ἰκονίης
 καὶ ὀπίμης ὁ αἰνιοχίας τῆς πησίδας τὰ δὲ
 κατὰ τὴν ἀγρῦλλον Τιμοθέω τῆς Ἀλεξανδρείας
 παρεστειμένη τῶν δὲ κτ' τὴν ἀνατολὴν ἐκ-
 κλησιῶν τὴν διοίκησιν τοῖς αὐτοῖς ἐπισκό-
 ποις ἐπέτερεσαν, πελαγίω τὴν λαοδικείας,

A per Eustathium; & quod ipsi haud ita du-
 dum sua sponte promiscuam cum Ca-
 tholicis communionem iniissent. Nec
 recte eos facere, qui cum consentien-
 tem fidei doctrinam semel agnoverint,
 iterum nunc ea quae ab ipsis sapienter
 decreta sunt, subvertere conentur. Ve-
 rum illi tam exhortationes quam argu-
 menta quibus convincebantur parvi
 pendentes, Arianam opinionem profi-
 terti maluerunt, quam consubstantialis
 fidei consentire. Haec cum respondis-
 sent, Constantinopoli discesserunt; &
 per singulas civitates suae partis homini-
 bus scripserunt, monentes ne unquam
 Nicænae fidei consensum accommoda-
 rent. Alterius autem partis Episcopi cum
 remansissent, de eligendo Episcopo
 consilium inierunt. Nam Gregorius, ut
 paulo ante dixi, Episcopatu repudiato,
 Nazianzum proficisci parabat. Erat
 tunc vir quidam generis Senatorii, Ne-
 ctarius nomine: moribus placidus, & in
 omni vita plane admirandus, quamvis
 Praetoris officio fungeretur. Hic populo
 raptus, ad Episcopale munus obeun-
 dum eligitur, & ab Episcopis centum
 & quinquaginta qui tum illic aderant
 ordinatur. Tunc etiam decretum ab
 illis promulgatum est, ut Constanti-
 nopolitanus Episcopus post Episcopum
 Romanum honoris praerogativam obti-
 neret, eo quod Constantinopolis esset
 junior Roma. Praeterea Nicænam
 fidem denuo confirmarunt. Sed &
 Patriarchas constituerunt, Provincia-
 rum divisione facta, ita ut nullus Epi-
 scopus ultra propriam diœcesin alie-
 nas Ecclesias invaderet. Id enim an-
 tea propter persecutiones promiscue
 factum fuerat. At Nectarius quidem
 regiam urbem & Thraciae Provincias
 fortitus est, Helladius vero qui Cæ-
 sareae Cappadociae post Basilium erat
 Episcopus, Ponticae diœcesis patri-
 archatum obtinuit, & unâ cum illo
 Basilii frater Gregorius, Episcopus
 Nyssae, quae & ipsa urbs est Cappa-
 dociae, & Otrejus Episcopus Melitinae
 in Armenia. Asianae autem diœcesis
 patriarchatum sortitur Amphilocheus
 Iconii, & Optimus Antiochia Pisi-
 diae Episcopus. Aegypti Ecclesiarum
 administratio Timotheo Alexandriae
 Episcopo attributa est. Orientis au-
 tem Ecclesiarum regimen & curam
 Episcopis illius regionis commise-
 runt, Pelagio scilicet Laodiceae &

